

Jo en Karin uit Wechelderzande VA-duo in hart en nieren

Waarom de vakbond belangrijk is? Jo De Wolf en Karin Deprins: "Omdat de rechten van de onderwijzers moeten verdedigd worden. Elk jaar komen er wel nieuwe regels op ons af. We willen onze collega's helpen waar we kunnen, omdat de meesten door de bomen het bos niet meer zien. Ingewikkelde of meer delicate problemen spelen we door naar de meer beslagen mensen van het COV in Brussel."

Op 1 september 1989 startte Karin in het schooltje aan de jachthaven op Linkeroever en op 8 januari 1990 spoelde ook Jo daar aan, vanuit Beveren, het Waasland. "Sint-Anna Goethe was in die tijd al vernieuwend en vakbondsgezin en er werd gestaakt wanneer het moest. En mee betogen deden we ook!"

Toen de vakbondsafgevaardigde in de school directeur werd, nam Jo die taak over. De school en het aantal COV-leden groeide aan, dus ze konden allebei als VA aan de slag. "Ieder met zijn eigen talenten: Jo sterker administratief, organisatorisch en jaarlijks niet-afhoudend achter de collega's aangaand om alle aanvragen voor de vakbondspremie te verzamelen; Karin sterker qua regelgeving en extraverter met kritische, opbouwende tussenkomsten op vergaderingen en in overlegorganen."

"De VA-vormingsdagen voelden in het begin aan als een les Chinees, maar na al die jaren begrijpen we heel het onderwijsgebeuren toch al wat beter. We wilden al langer vrijwilligerswerk doen, dus we hapten ook toe om bestuurslid te worden van de grootste Antwerpse COV-kring, KOG. We namen met ons tweeën het secretariaatswerk in handen en Jo nam later de fakkel van penningmeester over."

Jo en Karin zijn beiden zorgleerkracht met trajectgroepen voor wiskunde. Digitaal lesgeven was aardig wennen. "We leerden al doen. Het grootste probleem was om alle kinderen op hetzelfde moment voor hun scherm te krijgen om de les te volgen. We merkten dat er heel wat leerachterstand is bij kinderen uit gezinnen die het zo al moeilijk genoeg hebben. Het coronabeleid hinkt steeds achter op de realiteit. Gelukkig hebben we in onze school een vooruitziende directie die samen met ons en andere collega's de zaken steeds voor waren. Hoeveel leerlingen er in een klas mochten zitten bijvoorbeeld hadden wij op 10 minuten beslist en na dagen vergaderen kwamen de politieke bollebozen uiteindelijk op ... hetzelfde uit."

Samen uit, samen thuis. "Gesprekken over onderwijs en school voeren we in de auto, onderweg van Wechelderzande naar Antwerpen. We zien de dingen al eens anders, maar door te discussiëren en open te staan voor een andere kijk komt er meestal wel een consensus uit de bus."

"Wij kijken nog steeds en al jaren uit naar de dag dat men 'het onderwijs' echt aantrekkelijker gaat maken, met schrapping van onnuttige taak- en administratiebelasting. We hopen dit nog te mogen meemaken."

TEKST

Jef De Knaep

FOTO

Jo De Wolf en
Karin Deprins

EEN GESPREK OVER ONDERWIJS IS NOOIT VER WEG

10:00

